22.10.2012 г. / 12:57:35

Вяра

Двадесет и девета неделя след Деня на Света Троица

В ДВАДЕСЕТ И ДЕВЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ДЕНЯ НА СВЕТА ТРОИЦА, ЗА ДЕСЕТЕ ПРОКАЖЕНИ

Н*еблагода рността раздразва хората и погубва душата.*

Благослови, отче!

Неблагодарността е голямо зло и душевредно беззаконие. Защото, когато човек е неблагодарен за доброто, не само хората го намразват и изоставят, но и Сам Бог го оставя лишен от даровете Му, както ще чуете сега от днешното Евенгелие.

Евангелие от Лука, зачало 85

В онова време, когато Иисус влизаше в едно село, срещнаха Го десет души прокажени, които се спряха отдалеч и с висок глас викаха: Иисусе Наставниче, помилуй ни! Когато ги видя, рече им: идете, покажете се на свещениците. И когато отиваха, очистиха се. А един от тях, като видя, че е изцерен, върна се, прославяйки Бога с висок глас, и падна ничком пред

нозете Му, като Му благодареше: и той беше самарянин. Тогава Иисус продума и рече: нали десетимата се очистиха? А де са деветте? Как не се намериха и други да се върнат, за да въздадат Богу слава, освен тоя другородец? И Му рече: стани, иди си: твоята вяра те спаси. (Лук. 17:12-19)

ТЪЛУВАНИЕ

Когато Иисус Христос отивал от Галилея в Иерусалим, за да се разпне на кръста за човешкото спасение, на влизане в едно село, намиращо се между Галилея и Самария, Го срещнали десет прокажени. И като Го познали и разбрали, че Той е Спасителят, Който ще спаси хората от греха, викали отдалеч и казвали: „Иисусе Наставниче, помилуй ни Не искаме нито злато, нито сребро, искаме само изцеление от тези струпеи, та да станем чисти и да общуваме с хората“. И Христос, като ги видял, се смилил над тях и им рекъл отдалеч: „Идете, покажете се на свещениците и ще оздравеете“. Защото евреите имали и следния закон, даден чрез Моисей: прокаженият да бъде изгонван извън града, като нечист и да не общува с другите хора. А когато се очисти, преди да е влязъл в общение с други хора, първо отивал да се покаже на свещениците, а свещениците свидетелствали за него пред народа, че е чист, и тогава започвал да общува с хората. И понеже законът не позволявал хората да се допират до прокажени, за това и Христос не се допрял до тях, за да не кажат евреите, че е законопрестъпник. А отдалеч им казал да отидат да се покажат на свещениците и да занесат двете кокошки, предвидени в закона. Защото в деня, в който се очиствал, прокаженият отивал при свещеника и щом свещеникът го докоснел, ставал чист. Тогава свещеникът му заповядвал да донесе две живи кокошки и кедрово дърво, увито с червена нишка (Лев. 14:4, 6, 49, 51, 52 и Втор. 19:6). И като заколвали едната кокошка в глинен съд над жива студена вода , свещеникът потопявал седем пъти кедровото дърво,

червената нишка и исопа в кокошата кръв и поръсвал седем пъти прокажения. А живата кокошка пускал в полето на свобода. Тогава очистеният човек изпирал добре дрехите си, остригвал главата, веждите и брадата си и седем дни седял извън къщата си. А на седмия ден пак се остригвал и изкъпвал и вече бил чист. Ето такъв обичай имали евреите относно прокажените. А всичко това символизирало Иисус Христос. Защото проказата символизирала нашия грях, живата кокошка символизирала безсмъртното Христово Божество, закланата кокошка показвала Христовото разпятие. Кръвта в глинения съд била предобраз на Христовата кръв, която изтече от пречистото Му направено от пръст ребро. Живата вода била предобраз на водата, която изтече от Христовото ребро, или на нашето кръщение. Негниещото кедрово дърво символизирало Христовия Кръст или Христовото нетленно тяло. Червената вълна била предобраз на Христовата червена багреница. А исопът означавал дара на Светия Дух. Тази древна проказа има голяма прилика с греха, защото както проказата съсипва и погубва тялото, така и грехът смущава разума и погубва душата. И както евреите изгонвали прокажените извън града, докато не се очистят, така и грешният човек трябва да бъде извън Божията Църква и без светото Причастие, докато не се покае и очисти. Но както евреите се грижели за прокажените и ги хранели, така и грешниците трябва да бъдат обгрижвани и поучавани, за да не изпаднат в отчаяние, а да имат надежда за спасение. Защото грешният човек е по-лош и от неверник. Каквото ти предложи неверник, яж го, без да се съмняваш. А когато видиш християнин блудник, сребролюбец или идолопоклонник, или пияница, или крадец, пази се от него и не сядай на трапеза с него и не яж хляб с него. Защото той е по-мръсен от днешните прокажени, които Христос изцели, като в изпълнение на закона ги изпрати да се покажат на свещениците. Но деветима от тях, които били евреи, се оказали неблагодарни към Христа за изцелението си, защото

не се върнали да изкажат благодарността си. Само един самарянин, който бил езичник, се върнал с благодарност и славел Христа с висок глас. За това Христос се разгневил и рекъл: „Нали десетимата се очистиха? А де са деветте? Защо не се върнаха да изкажат своята благодарност?“. Не че Христос искал похвала от тях, а казал това, за да покаже, че неблагодарността е по-лоша и от дивите скотове, защото едно животно, като го нахраниш веднъж, утре пак идва на същото място и проявява приятелство, умилква се и си спомня доброто, което си му сторил. А когато разумният човек забравя доброто, което е получил от някого, и проявява неблагодарност, той става най-нищожният на света. Един постник в гората извадил треска от лапата на лъв, който след това в знак на благодарност всеки ден му носел по една овча кожа. А онези неблагодарни прокажени не се върнали да дадат поне една сладка дума за доброто, което получили. Само един самарянин се върнал и благодарял, и Христос го похвалил, и му рекъл: „Твоята вяра те спаси. Иди си с мир“. И с това Христос показал, че самаряните са по верни от евреите, които получили от Христа толкова добрини, но се оказали неблагодарни, за това Христос ги укорил като неверни, защото не се върнали да въздадат Богу слава.

ПОУЧЕНИЕ

Благочестиви християни, помислете, че всички сме ранени с различни грехове, като днешните прокажени. Защото кой от нас може да се похвали, че няма грях? Никой. Ето, завистта е силно смърдяща и неизцелима рана, която разяжда и разтопява човешкото сърце. Такива са и блудството и всички други грехове, които не могат да бъдат изцерени, докато не паднем коленопреклонно пред Бога, като днешните прокажени и не извикаме: „Господи, помилвай ни!”. Защото тези думи са кратки, но са от голяма полза, както бяха от полза за прокажените, които Христос не изцели, докато не

изпрати да се покажат първо на свещениците. С това Христос ни показва, че е дал власт на свещениците да церят нашите душмани болестите, тоест греховете. За това трябва да коленичим с покаяние и да изповядаме греховете си пред духовника и да искаме от него изцерение. Защото покаянието, когато е от все сърце, е толкова силно, че щом човек реши да отиде да изповяда греховете си, той невидимо получава прошка от Бога още преди да е отишъл при духовника. Както се очистили и прокажените преди още да били отишли при свещениците. Но има мнозина неразумни хора, които казват: „Защо да казвам греховете си на духовника? Нима Бог не ги знае?“. О, човече, Бог ги знае, но ако не ги кажеш на духовника, няма да получиш прошка. Защото духовникът е Божий служител, който е свидетел и когато се изповядваш, ти не казваш греховете си на духовника, а на Самия Бог, Който гледа невидимо, към твоето покаяние и изповед. Ти ги казваш пред духовника, за да ти посочи лек за греховете ти. Защото както ранен човек, ако не покаже раната си на лекар да и сложи мехлем, не може да оздравее, така и грешният човек, ако не изповяда греховете си пред духовник, не получава опрощение. За това трябва да очистим греховете си с покаяние и изповед и щом се очистим, да не се връщаме пак, към тези грехове, а да благодарим на Бога, да спазваме светите Му заповеди и да водим добродетелен живот, та да получим Небесното царство с помощта на нашия Господ Иисус Христос. Нему слава във вечните векове, Амин.

buditeli.info © 2017